

темврий 1915 г. Българската търговска банка плаща на агентитѣ на Деклозиеръ отъ сумитѣ, депозирани отъ той последния, а не отъ нейнитѣ собствени суми;

Предъ видъ на това, че отъ сѫщото писмо на Българската търговска банка се вижда какво българското Отдѣление за обществена безопасност се е съмнявало въ искреността на продажбата отъ 10 септемврий и твърдо е вѣрвало въ сѫществуването на едно контъръ-писмо, тъй като то е поискано да му се дадат заповѣдите на Деклозиеръ до Българската търговска банка;

Предъ видъ на това, че отговорът на Българската търговска банка, който се обяснява и се оправдава отъ натурата на търговските операции, предприети отъ Деклозиеръ, отъ формата на интервенцията на банката въ тия операции, както и отъ смѣтното политическо положение на страната по онова време, не само че не разпръскава подозрението за фиктивния характеръ на продажбата, а напротивъ го подкрепя, понеже банката, вѣроятно поради гореказаните съображения, дири да се скрие, като твърди, че не притежава никакви документи, нѣщо което е несъвмѣстимо, както съ запазването на правата, които тя току-що е била придобила, тъй и съ едно разумно управление на сумитѣ на Деклозиеръ, стъ които тя въпрѣки всѣка правдоподобност е продължавала да тегли необходимите суми за едно предприятие занаредъ придобито отъ нея;

Предъ видъ на това, че правителствата-истци отъ своя страна сѫ заявили сѫщо, че едно контъръ-писмо на акта за продажба отъ 10 септемврий сѫществува и че сѫдътъ не може да тегли заключение отъ невъзможността, въ която горните правителства се намиратъ да представятъ това контъръ-писмо, тъй като то, ако не е могло да бѫде заловено по време на дѣлото за измѣна, заведено презъ 1916 г. противъ Българската търговска банка, навѣрно отъ тогава не ще да е било запазено отъ нея;

Предъ видъ на това, че не може да се тегли заключение отъ присѫдата отъ 1916 г., която оправдава Българската търговска банка отъ обвинението, че е служила за посрѣдникъ на съюзенитѣ сили и че е знаела за мандата, даденъ отъ последните на Деклозиеръ, тъй като българското правителство въпрѣки издадената присѫда фактически не е признало суброгацията на Българската търговска банка на Деклозиеръ и на съюзенитѣ правителства и е запазило секвестъра не само върху всички авоари на Деклозиеръ, даже и върху тия, които актътъ отъ 10 септемврий прехвърля по принципъ на Българската търговска банка, но освенъ това и върху оная част отъ капиталитѣ, които сѫ били въ рѫцетѣ на агентитѣ безъ разлика отъ това дали тѣ сѫ били или не продуктъ на продажба на зърнени храни;

Предъ видъ на това, че освенъ всички указания по сѫщество поменати по-горе сѫществува сериозно предположе-